

**Vraag met verzoek om schriftelijk antwoord E-8702/2010
aan de Commissie**
Artikel 117 van het Reglement
Eija-Riitta Korhola (PPE) en Ville Itälä (PPE)

Betreft: Maximum cadmiumgehalte in meststoffen in de EU

Een van de langstlopende milieuwetgevingsprojecten in de EU, een uniform maximum cadmiumgehalte in meststoffen, verdeelt de standpunten van de lidstaten vooral op basis van de locatie van de landen. Toen zij in 1995 tot de EU toetraden, mochten Finland, Zweden en Oostenrijk bij uitzondering een lager maximum cadmiumgehalte handhaven dan de andere EU-landen. De reden hiervoor is het algemene streven om het gebruik van cadmium en cadmiumverbindingen te beperken vanwege de grote toxiciteit ervan alsmede de verschillende tradities in de landbouw. Wat Finland betreft liep de derogatie tot 31 december 2005, maar Finland vroeg de Commissie de geldigheid ervan te verlengen. De Commissie nam op 3 januari 2006 het besluit de derogatie van Finland te verlengen en deze ontheffing is van kracht tot er op communautair niveau uniforme maatregelen betreffende het cadmiumgehalte in meststoffen worden toegepast.

In 2003 bereidde de Commissie een verordening voor waarmee in drie fasen het cadmiumgehalte aanzienlijk zou worden verlaagd ten opzichte van de toenmalige situatie in de meeste EU-landen en waarmee de landen in een gelijkwaardige positie zouden komen. De Zuid-Europese landen en de grootste producenten van meststoffen in de EU zagen de plannen van de Commissie echter als een bedreiging voor hun eigen meststofproductie, en het besluit zou ook grote negatieve gevolgen hebben voor de landen in Noord-Afrika die het meeste fosfaat aan de EU leveren en waarvan het fosfaat grote hoeveelheden cadmium bevat. Men verzette zich onder meer tegen dit voorstel door te wijzen op het ontbreken van zuiveringstechnologieën en op het feit dat het besluit in de praktijk een monopoliepositie zou bieden aan bepaalde Russische producenten die grond gebruiken die vrij is van cadmium en andere zware metalen. Ook zouden er in de EU, vooral in Zuid-Europa, veel banen verloren gaan. In de EU zijn echter gebieden gevonden waar het fosfaat schoon is, bijvoorbeeld in Sokli in Finland. Europees Parlementslid Samuli Pohjamo uit Finland stelde hierover vraag E-2164/03 en in haar antwoord daarop beloofde de Commissie een verordening met betrekking tot dit onderwerp op te stellen – echter blijkbaar zonder resultaat.

Heeft de Commissie na 2003 de situatie gevolgd en partijen geraadpleegd om een gemeenschappelijk maximum cadmiumgehalte in de nabije toekomst mogelijk te maken? Heeft de Commissie berekeningen gemaakt om de mogelijke milieuvoordelen, gevolgen voor de werkgelegenheid in de EU, handelsbetrekkingen met derde landen en andere mogelijke gevolgen te beoordelen, en wat zijn de conclusies in de huidige situatie? Wat zijn de belangrijkste redenen om in de nabije toekomst eventueel geen gemeenschappelijk maximum cadmiumgehalte vast te stellen?